

מ"ת 10829/06/21 - מדינת ישראל נגד משה אבסקר, אילה שלום

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 10829-06-21 מדינת ישראל נ' אבסקר(אסיר) ואח'

תיק חיצוני: 407143/2021

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

משה אבסקר

אילה שלום

החלטה

מה דינן של ערבויות אשר ניתנו על ידי המשיבים שעה שנטען להפרת חלק מתנאי השחרור בערובה ?

1. בפני בקשה לחילוט ערבויות.

רקע :

2. כנגד המשיב 1 הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוען של עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

בד בבד הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

3. במסגרת ההחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים אישר ב"כ המשיב 1 ביום 14.6.21 קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר (בהמשך אף הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן).

4. לאחר שמיעת המפקחים המוצעים בדיון יום 17.6.21 באו הצדדים בהמלצת בית המשפט להסכמה כי המשיב ישוחרר בתנאים מגבילים הבאים ובית המשפט נתן תוקף להסכמתם זו:

א. מעצר בית מלא בכתובת בית שאן רח' יוסף ברנר 610/17 ובפיקוח גב' שלום אילה ת.ז. 025540741 ומר סעדיה אטיאס ת.ז. 079448841 לסירוגין (להלן: "מעצר הבית")

ב. ייאסר על המשיב 1 ליצור קשר באופן ישיר או עקיף עם מי מהמשיבים האחרים.

ג. המשיב 1 יחתום על ערבות עצמית בסך 7,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות לדיונים בבית המשפט (להלן: "הערבות העצמית")

ד. כל אחד מהמפקחים כאמור בסעיף א' לעיל יחתום על ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות המשיב לדיונים בבית המשפט (להלן: "ערבות המפקחת")

ה. המשיב 1 יפקיד סך של 6,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות לדיונים בבית המשפט (להלן: "הפקדון").

ו. אני אוסר על שהיית מי שאינו בן משפחה מדרגה ראשונה במעצר הבית.

5. בתאריך 17.8.21 הוגש כנגד משיב 1 כתב אישום בתיק ת"פ 38757-08-21 המייחס לו ביצוע עבירות אימים, קשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים, שימוש פחזני באש, סיוע לפציעה כשהעברין מזויין והפרת הוראה חוקית.

על לפי הנטען בכתב האישום, ביום 07.08.21, סמוך לשעה 01:30 הגיעו המשיבים, יחד עם אדם אחר, שזהותו אינה ידועה למבקשת, למועדון אלווה בר בפארק אדיסון (להלן: המועדון). לאחר ששתה אלכוהול, פנה המשיב האחר למתלוננת ששהתה במועדון ואמר לה כי היא יפה. המתלוננת הודתה לו ומסרה לו כי גם החבר שלה, ששהה באותה עת גם הוא במועדון, חושב כך. המשיב האחר ענה לה כי "הוא שם זין על החבר שלה". לאחר מכן פנה המשיב האחר שוב ושוב אל המתלוננת ואמר לה כי היא "ממש עצבנית", "מגעילה" ו"מכוערת". בסמוך לשעה 03:00 פנה המשיב האחר שוב למתלוננת ואמר לה, "שתדע לה שהוא הולך לפרק את החבר שלה". בעקבות פניית המתלוננת אל מנהל המועדון, שלח הלה את מאבטח המועדון כדי לטפל בעניין. תחילה לא נענה המשיב האחר לפניית המאבטח, לפנות את המקום, אך בשלב מאוחר יותר עזבו המשיבים את המקום. המשיבים שבו למועדון, לכיוון המאבטח שעמד בכניסה והחלו להתעמת איתו. המשיב האחר איים על המאבטח ושבר כוסות זכוכית והשליך אותן. מנהל המועדון התקשר למשטרה, או אז פנה אליו המשיב ואיים עליו בכך שאמר לו "שינתק את הטלפון ושיזין אותו ושהוא לא יודע מי הם". המשיבים התעמתו עם הנוכחים. המשיב התעמת עם הסובבים עד שנפל ואז קם ורץ לכיוון הרכב, שבו הגיעו המשיבים למועדון. המשיב האחר היכה אחד הנוכחים במועדון במכת אגרוף והלם בראשו של אחראי המשמרת במועדון עם מוט ברזל שהוציא אותו מבגאז' הרכב. עקב ההתרחשות, המפורטת לעיל והמפורטת בהרחבה בכתב האישום, קשרו המשיבים קשר לשוב אל המקום באופן שימנע את זיהוים, להצטייד בחומר דליק להשתמש בו באופן פחזני ולסחוט באיומים את הנמצאים במקום. בסמוך לשעה 04:39 שבו המשיבים אל המקום ברכב מסוג מזדה 3 ללא מספר רישוי וכשהם מעורטלים בפלג גופם העליון ופניהם רעולות. המשיבים ירדו מרכב המזדה ואל מול הנוכחים במועדון, שפכו בנזין בפתח המועדון ועל העמדה מעץ. תוך כדי כך, פנו המשיבים לנוכחים ואיימו עליהם בפגיעה בגופם,

ברכושם ובפרנסתם כדי להניעם לשלם להם בכך שאמרו לנוכחים כי הם קנוסים ב 250,000 ₪.

בהחלטה מיום 29.8.21 בתיק מ"ת 38805-08-21 קבע בית המשפט (כב' השופט סאמר חטיב) כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב 1, קיימת עילת מעצר וכן הורה על מעצרו עד תום ההליכים. על החלטה זו לא הוגש ערר.

הבקשה לחילוט ערבויות :

6. טיעוני המבקשת בבקשה לחילוט ערבויות :

בבקשה לחילוט ערבויות נטען כי נוכח העבירה בגינה שוהה משיב 1 בתנאי מעצר בית לילי וחומרתן של העבירות המיוחסות לו לרבות הפרת ההוראה החוקית יש מקום להורות על חילוט הערבויות שניתנו בתיק.

בדיון יום 24.10.21 טען ב"כ המבקשת כי המשיב 1 חתם על ערבות עצמית בסך 7,000 ₪ והמפקחת חתמה על ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪ וכן הופקד סך של 6,000 ₪, המשיב אמר היה להיות במעצר בית, יצא והפר התנאים המגבילים, והגיע למועדון בעמק הירדן, לכן מבקש לחלט את הערבויות.

ב"כ משיב/ 1 ביקש להימנע מחילוט הערבויות אשר ניתנו על ידי משיב 1 תוך שטען כי המשיב נתון במעצר והמטרה העיקרית של הבקשה לעיון חוזר הושגה. לעניין בקשת החילוט, טען המשיב 1 שהוא לא מודה בשום שלב בהפרה הקביעה שהייתה הפרה ומדובר בצעדים שיכולים להורות על ביצועם בשלב יותר מאוחר. לעניין ההפקדה, הכסף בקופת בית המשפט ואם תהיה החלטה הדבר לא יפגע באפקטיביות ההליך כאשר אין נחיצות במתן החלטה בשלב זה.

משיבה 2 מסרה כי לא ידעה שמשיב 1 יצא, אם היתה יודעת היתה מתקשרת אליו, היא שמרה עליו, זה היה יום שישי בלילה, היתה אחרי טיפול שיניים ואם היתה יודעת שיצא, היתה מתקשרת למטרה. היא מקבלת נכות של 60 אחוז, קיצבה בסך 2,400 ₪ ועובדת שעתיים וחצי ביום בחלוקת עיתון ישראל היום ומקבלת 1,700 ₪ לחודש. חוץ מהמשיב 1 יש לה חייל בבית.

דיון והכרעה :

8. המסגרת הנורמטיבית :

סעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע סמכותו של בית המשפט במסגרת הבקשה לחילוט ערבויות המשוחרר בתנאים מגבילים והערים :

"(א) שופט הדין בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.

...

(ג) בקשה לחילוט ערבות שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא אם כן ניתנה לערב הזדמנות להשמיע את טענותיו."

בית המשפט העליון עמד במסגרת החלטתו בתיק בש"פ 1902/19 ואח', אביטן ואח' נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (2.6.19) על המבחנים והעקרונות אשר עומדים בפני בית המשפט בהכרעתו בבקשה לחילוט ערבויות לרבות סוגיית אחריות כלל המפקחים בעת הפרת תנאי השחרור בערובה:

"למפקחים המתמנים לתפקיד על ידי בית המשפט יש תפקיד מפתח במימושה של האפשרות לשחרר אדם בתנאי ערבות. תפקיד זה הוא כפול, וטומן בחובו הן את החובה לשמור צעדיו של החשוד, הנאשם או הנידון, לבל יסטה מתנאי המעצר שהוכתבו עבורו, והן התחייבות אישית לכך שתנאי המעצר יקוימו במלואם, ובעיקר - שהמפוקח לא יסכן את הציבור, לא יימלט מאימת הדין ולא יפר באופן אחר את תנאי מעצרו.

הערובה הכספית אותה מטיל בית המשפט על מפקחים-ערבים כתנאי לשחרורו של נאשם נועדה להבטיח כי הללו יעמדו בהתחייבות שנטלו על עצמם במלואה. היקף הערבויות הכספיות המוטלות עליהם מושפע באופן ישיר מחומרת העבירות המיוחסות לנאשם, ממסוכנותו ומהיקף החשש להימלטותו מאימת הדין. אחריות רבה מוטלת אפוא על כתפיהם של המפקחים; משמונה אדם לשמש כמפקח עליו להצדיק את האמון שנתן בו בית המשפט בהתבסס על הצהרתו באשר למוכנותו ויכולתו למלא את התפקיד שמוטל על כתפיו. עליו לדעת כי הוא ערב לשלום הציבור בכללותו, ואין הוא רשאי להקל ראש במשימה שנטל על עצמו....

התכלית המרכזית של חילוט ערבותו של מפקח, היא אפוא תכלית הרתעתית. לתכלית זו שלושה היבטים. האחד - הרתעת הערב עצמו, לבל יתיר במעשה או במחדל הפרת תנאי המעצר על ידי נאשם הנתון תחת פיקוחו. השני - הרתעת הרבים, קרי, הרתעת מפקחים ומפקחים פוטנציאליים אחרים, הנוטלים על עצמם אחריות כבדה כמי שמגנים על הציבור מפני הנאשם.

היבט שלישי, עליו עמדה השופטת ד' ברק ארז בפרשה אחרת, הוא הרתעת הנאשם המפוקח על ידי הערב, לבל יפר את תנאי הערבות, ובכך יפגע פגיעה חמורה בערב.

מכל ההיבטים הללו, אדם המקבל על עצמו לערוב לקיום תנאי מעצרו של אחר, יכול וצריך לצפות כי

אם נאשם המצוי תחת פיקוחו יפר את תנאי המעצר, יורה בית המשפט על חילוט הערבות בגובה סכום הערבות שהתחייב לה בכתב הערבות (בש"פ 8768/07 אלוג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.5.2008)).

46. סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט הערבות במקרה של הפרת תנאיה היא סמכות שבשיקול דעת, ומכאן שפתוחה בפניו האפשרות להורות גם על חילוט חלקי של כתב הערבות (י' קדמי, על סדר הדין בפלילים חלק א' 373 (2008); בש"פ 8626/04 צוסקין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.10.2004)).

בגדר ההחלטה האם להורות על חילוט מלא או חלקי של סכום הערבות, יילקחו בחשבון מהות האישומים נגד הנאשם וחומרת העבירות המיוחסות לו, וכן טיב ההפרה של תנאי השחרור (בש"פ 6978/09 מטודי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.3.2010); עניין לוי). הטעם לכך ברור: ככל המעשים המיוחסים לנאשם חמורים יותר, וככל שחומרת ההפרה רבה יותר - כך גובר החשש לשלום הציבור, העלול להיפגע מביצוע עבירות חוזרות על ידי אותו נאשם, וממילא גובר הצורך בהרתעת המפקחים לבל ימעלו באמון שניתן בהם.

ומן הכלל אל הפרט :

9. לאחר עיון בבקשה לחילוט ערבויות, שמיעת הצדדים ועיון בתיקי החקירה בתיק מ"ת 38805-08-21 (במסגרת ישיבת גישור שהתקיימה בין הצדדים) מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה באופן חלקי עד מלא בעניינו של המשיב 1 ובאופן חלקי בעניינה של משיבה 2 והכל מהטעמים הבאים :

א. באשר לעוצמת הראיות הקיימות בעניינו של המשיב 1 בתיק ת"פ 10867-06-21 הרי ששאלה זו מתייתרת לאחר שהמשיב 1 הודה והורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית כאמור בעובדות כתב אישום מתוקן מיום 18.7.21 שעה שהחזיק סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של כ - 2 ק"ג נטו מחולק לאריזות רבות.

ב. בבחינת טיבה של ההפרה המיוחסת למשיב 1 נתתי דעתי לקיומן של ראיות לכאורה (למסקנה זו באתי הן מהסכמת ב"כ משיב 1 בנושא והן לאחר שעיינתי בחומר החקירה במסגרת הליל גישור).

ג. בהינתן קיומן של ראיות לכאורה הרי שההפרה המיוחסת למשיב 1 מהותית וגסה שעה שלא הסתפק לכאורה ביציאתו מכתובת מעצר הבית הלילי אלא גם עבר לכאורה סדרה של עבירות אלימות חמורות וגם אם נאמר כי חלקו בביצוע מרבית העבירות אינו דומיננטי הרי

שחלקו בביצוע עבירת הסחיטה באיומים תוך שפיכת בנזין בצוותא הינו ממשי.

ד. לא מצאתי כי יש ממש בטענת ב"כ משיב 1 כי יש להמתין לסיום תיקו החדש של משיב 1 נוכח הכחשתו את המיוחס לו בחקירתו במשטרה. זאת שעה שמלשון החוק לעיל עולה כי המחוקק קבע סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט ערבויות במנותק משאלת בירור האשמה וזאת בהתבסס על קיומן של ראיות לכאורה וקביעה זו באה בהלימה למטרותיה ההרתעתיות של הוראת חילוט הערבות ועקרון המיידיות אשר יפגם באם יאלצו הצדדים לרבות המפקחים להמתין חודשים ושנים עד מתן החלטה בבקשה לחילוט ערבויות.

ה. הגם ששיקול הרתעת המשיב 1 הינו משני בהחלטה זו נוכח מעצרו עד תום ההליכים בעקבות ההפרה הנטענת וביצוען לכאורה של עבירות אלימות חמורות אגב ההפרה הרי ששיקול משמעותי בהחלטה על חילוט ערבותו של משיב 1 והפיקדון אשר הופקד על ידו כערובה למילוי תנאי השחרור בערובה הינו הצורך בהרתעת משיבים בתיקים אחרים המבקשים להשתחרר בתנאים מגבילים מפני הפרת תנאי השחרור בערובה למען ידעו כי להפרה שכזו נפקות בדמות חילוט ערבויות.

נוכח האמור לעיל ושעה שהעבירות המיוחסות למשיב 1 אינן מן הקלות בחומרתן וההפרה המיוחסת למשיב 1 הינה חמורה למדי, **מצאתי מקום להורות על חילוט הערבויות אשר ניתנו מטעם משיב 1 באופן שיחולט סכום הפקדון בסך 6,000 ₪ ואילו מתוך סכום הערבות העצמית עליה חתם המשיב 1 בסך 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה יחולט סך של 2,000 ₪ . סכום ההתחייבות שחולטה באופן חלקי ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 1.2.22 ובכל 1 לחודש. אי עמידה באחד התשלומים במועדו יעמיד יתרת סכום החילוט לפרעון מיידי.**

10. משיבה 2 טענה כי לא היתה מודעת להפרת תנאי השחרור בערובה עד למעצר משיב 1 וטענה כי לו היתה מודעת להפרה היתה מדווחת על כך למשטרה.

תנאי מעצר הבית הלילי הינו התנאי העיקרי מבין התנאים המגבילים בהם היה נתון משיב 1. המשיבה 2 ביקשה לערוב למשיב 1, היתה מודעת לאיסור החל על המשיב 1 וחתמה על כתב ערבותה לפיו מתחייבת לערוב למילוי כלל תנאי השחרור בערובה לרבות תנאי מעצר הבית. במצב דברים זה עמדו בפני משיבה 2 שתי אפשרויות: האחת הינה שלא לחתום על כתב הערבות באם סברה כי אין ביכולתה לערוב למילוי תנאי השחרור בערובה והשנייה הינה לחתום על ערבותה כפי שעשתה שאז עליה למלא תפקידה כראוי ולוודא כי המשיב 1 אינו מפר את תנאי השחרור בערובה אך משיבה 2 לא עשתה לא כך ולא כך.

המשיבה 2 טענה אמנם כי לא הבחינה ביציאת משיב 1 מהבית שעה שהיתה אחרי ניתוח שיניים, עלתה לישון בשעה 21:00 וראתה משיב 1 בחדרו אך באם לא היתה כשירה משיבה 2 לפקח על המשיב 1 נוכח מצבה

הרפואי היה עליה לדאוג להחלפתה במלאכת השמירה אך לא עשתה כן.

במצב דברים זה מצאתי מחד גיסא כי המשיבה 2 לא עשתה די כדי לפקח על מילוי תנאי השחרור בערובה, לא היה בפיקוחה כדי למנוע מהמשיב 1 להפר ברגל גסה תנאי השחרור בערובה שנקבעו בעניינו ונוכח מהותן של העבירות המיוחסות למשיב 1 והעובדה כי הערבויות נקבעו בתיק זה על מנת לאיין מסוכנות המשיב 1 שיש מקום להורות על חילוט הערבות עליה חתמה משיבה 2 בתיק זה.

מאידך גיסא ונוכח העובדה כי עקב גילו הצעיר של המשיב 1 צפויה ליפול על כתפי משיבה 2 המעמסה הכלכלית כתוצאה מחילוט ערבויות משיב 1 בנוסף על חילוט ערבותה שלה, הנכות ממנה סובלת והשתכרותה הנמוכה משכר מינימום מצאתי מקום לחלט ערבותה של המשיבה 2 באופן חלקי בלבד.

סוף דבר :

בעניינו של משיב 1 :

אני מורה על חילוט הערבויות אשר ניתנו מטעם משיב 1 באופן שיחולט סכום הפקדון בסך 6,000 ₪ לטובת אוצר המדינה ואילו מתוך סכום הערבות העצמית עליה חתם המשיב 1 בסך 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה יחולט סך של 2,000 ₪ לטובת אוצר המדינה. סכום ההתחייבות שחולטה באופן חלקי ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 1.2.22 ובכל 1 לחודש. אי עמידה באחד התשלומים במועדו יעמיד יתרת סכום החילוט לפרעון מיידי.

בעניינה של משיבה 2

אני מורה בעניינה של משיבה 2 על חילוט ערבותה באופן שמסכות הערבות עליה חתמה יחולט סך של 2,000 ₪ אשר ישולם על ידי משיבה 2 עד יום 1.4.22 לקופת המדינה.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לעיון המבקשת, ב"כ משיב 1 ומשיבה 2.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשפ"ב, 25 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 7